

ning, tyde paa, at den højtærede Minister heller ikke har set Betænkningen før vi andre, og i saa Fald gør jeg ham en Undskyldning, men principielt synes jeg, det er ganske forkasteligt, at saa vigtigt et Bilag ikke medfølger selve Lovforslaget. Summa summarum af denne Indledning bliver da, at den højtærede Justitsminister Gang paa Gang ved den Fremgangsmaade, der er fulgt, har fristet den mistænksomme Læser til efter at have gennemgaaet hele Materialet at spørge: Er det virkelig den højtærede Justitsministers Mening saa stille og ubemærket som muligt — jeg vil ikke sige at smugle, thi Ordet smugle har i den senere Tid faaet saa ilde en Klang, og det bliver vel endnu værre efter Toldlovsforslaget, men lad os sige lempe — at lempe en Række større eller mindre Ændringer ind i det af Folketinget vedtagne Lovforslag? I saa Fald er Taktikken formentlig ikke vel egnet til Formaålet; thi den højtærede Justitsminister risikerer herved at sætte den blinde Tillid, man hidtil har næret til ham, over Styr, og at man fra Oppositionens Side bliver endnu mere mistænksom, end Lovforslaget maaske med Rimelighed kunde give Anledning til. Den højtærede Justitsminister har behandlet Folketingets Lovforslag saaledes, at det med Finanslovsforslagets Behandling i Erindring meget minder om en barberet Pudel. Hele Kapitlet i Folketingets Lovforslag om Ægtefællernes indbyrdes Retsforhold, om Formueforholdet mellem Ægtefællerne, saa længe Ægteskabet bestaar, er forsvundet, og det samme gælder Kapitlet om Forældremyndighed, om Formue, om Gældsansvar, om Ægtepagt, om Bosondring samt om Skifte og uskiftet Bo, altsaa en hel lang Række Kapitler, saaledes at Folketingets Lovforslag paa 205 Paragraffer er blevet til et relativt beskedent Opusculum paa 107 Paragraffer. Nu er Kortfattethed efter almindelig Opfattelse en Dyd, der dog særlig praktiseres af Referenter; men i dette Tilfælde i alt Fald er dens Berettigelse noget tvivlsom, og det forekommer mig, at den har været dikteret af en Lyst til at slippe udenom Vanskelighederne. Den højtærede Minister siger ganske vist i Bemærkningene, at han har villet underkaste Reglerne om Ægteskabets Retsvirkning en nøjere Prøvelse, men mon der ikke i de forløbne halvandet Aar og under Hensyn til den udførlige Prøvelse af disse Spørgsmaal, der allerede er foregaaet i Folketinget, skulde have været Tid nok for en saa resolut og energisk Mand som den højtærede Justitsminister til at finde et Standpunkt ogsaa overfor disse Spørgsmaal? Det

forekommer i alt Fald mig, der er lige saa ivrig efter at centralisere, som den højtærede Minister synes ivrig efter ikke at centralisere, at det vilde have været overordentlig heldigt, om man havde været samlet alle civilretlige Regler om Ægteskabet i een Lov i Stedet for som nu i tre forskellige, nemlig en om Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning, en om Umyndighed og Værgemaal, der indeholder de tidligere i Ægteskabslovsforslaget optagne Regler om Forældremyndigheden, og endelig en om Ægteskabets Retsvirkninger, som man indtil videre kan kigge i Vejviseren efter. Jeg beklager denne Fremgangsmaade.

Jeg skal derefter gaa over til at se lidt nærmere paa de vigtigste Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag. Efter den indgaaende og gribende Tale, jeg holdt her i Tinget ved Sagens Behandling i Fjor Foraar, og som sikkert staar lyslevende for alle Medlemmer, vil det være lidt urimeligt igen at fordybe sig i en Undersøgelse af Ægteskabet som Samfundsinstitution eller af de Grundprincipper, som formentlig bør være raadende ved den retslige Ordning af Ægteskabet. Jeg vil derfor i alt væsentligt nøjes med at gøre nogle Bemærkninger til de Paragraffer, i hvilke den højtærede Justitsminister omkalfatrer Folketingets Forslag, samt til dem, hvor han ikke gør dette, men maaske burde have gjort det, idet det ingenlunde er min Mening at ville hævde, at Folketingets Vedtagelse paa alle Punkter naaede eller ramte det ideelle. Den almindelige Bemærkning kan jeg dog ikke nægte mig, at den højtærede Justitsminister trods sin langvarige Prøvelse selv af det barberede Forslag synes ganske ualmindelig utilbøjelig til at optage andres eller nye Tanker, i hvert Fald for saa vidt disse peger fremad. Jeg tror, man tør sige, at alle de Henstillinger, selv de rent praktiske eller mere underordnede, fra Sagens tidligere Behandling, som jeg f. Eks. gjorde, er forblevet ganske upaaagtede, og jeg føler mig overbevist om, at heller ikke det kirkelige Udvalg i nogen Maade føler sig smigret ved den Opmærksomhed, som den højtærede Justitsminister har vist dette Udvalgs Tanker. De er ganske vist gennemgaaende heller ikke værd at følge, men saa megen Hensyntagen synes jeg dog, man kunde have vist Udvalget — den højtærede Minister er jo ellers altid en baade elskværdig og høffig Mand —, at man kunde have sagt, hvorfor man ikke fandt Anledning til at følge dem.

Den højtærede Ministers Reformiver overfor Folketingets Forslag giver sig allerede Udtryk i § 2 i Bestemmelserne om For-